

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN
EN TELECOMMUNICATIE**

B I P T

**MEDEDELING VAN DE RAAD VAN HET BIPT
VAN 27 FEBRUARI 2015
BETREFFENDE
DE VERPLICHTING TOT MELDING AAN HET BIPT ALS OPERATOR**

INHOUDSOPGAVE

1. Doel van de mededeling.....	3
2. Openbare raadpleging	3
3. Overzicht van de toepasselijke principes	4
3.1. DE VERPLICHTING OM AAN HET BIPT DE VERSTREKKING OF DOORVERKOOP VAN ELEKTRONISCHE-COMMUNICATIEDIENSTEN OF -NETWERKEN TE MELDEN	4
3.2. DE VRIJSTELLINGEN OP DE MELDINGSVERPLICHTING	5
3.3. DE DEFINITIE VAN OPERATOR	6
3.4. WAT ZIJN DE RECHTEN EN Plichten VERBONDEN AAN HET STATUUT VAN OPERATOR ?.....	6
4. Verdieping van de principes	8
4.1. SCHEMATISCHE VOORSTELLING VOOR UW BEGELEIDING BIJ ARTIKEL 9, §§ 1, 5 EN 6 VAN DE WET	8
4.2. UITLEG EN VOORBEELDEN BIJ DE KENNISGEVING VAN EEN "ELEKTRONISCHE-COMMUNICATIEDIENST"	9
4.3. UITLEG EN VOORBEELDEN BIJ DE KENNISGEVING VAN EEN "ELEKTRONISCHE-COMMUNICATIENETWERK" ..	13

1. Doel van de mededeling

Het doel van deze mededeling bestaat erin de derden te helpen bepalen of ze zich bij het BIPT moeten aanmelden als operator.

Het BIPT brengt de wetgeving en de tenuitvoerbrenging in herinnering, die goed gekend of geacht worden gekend te zijn door de ondernemingen die actief zijn op de elektronische-communicatiemarkt. Ondernemingen die wensen toe te treden tot de markt of die slechts bijkomende elektronische-communicatieactiviteiten beoefenen zijn evenwel misschien niet vertrouwd met deze regels.

Daarom heeft het BIPT het nuttig geacht om de antwoorden op de vaak aan het BIPT gestelde vragen ter zake te bundelen en, indien mogelijk, te vulgariseren.

Deze mededeling is niet volledig en zal nog evolueren naargelang van de concrete gevallen waarmee het BIPT te maken krijgt, de feedback vanwege de belanghebbenden, de noodzaak om sommige begrippen en technologische en juridische ontwikkelingen uit te diepen of te preciseren.

Wat de technologische ontwikkelingen betreft, moet in het bijzonder de toenemende rol van de OTT-spelers ("*Over The Top*")¹ die de door anderen geïnstalleerde infrastructuur gebruiken om hun diensten te verstrekken, worden benadrukt². De juridische evolutie kan zich op twee niveaus laten blijken. Enerzijds zal het BIPT deelnemen aan de discussies op Europees niveau inzake de interpretatie van het huidige regelgevingskader in het licht van de technologische ontwikkelingen. Anderzijds zal het Europese regelgevingskader op het vlak van telecom in principe gewijzigd worden in de loop van de komende maanden of jaren³.

Deze mededeling gaat uit van de toepasselijke principes. Dit sluit niet uit dat het BIPT in sommige specifieke gevallen nog besluiten *ad hoc* kan nemen.

2. Openbare raadpleging

Het BIPT heeft een openbare raadpleging gehouden over het ontwerp van deze mededeling van 23 mei 2014 tot 25 juni 2014, inbegrepen. De volgende ondernemingen hebben een bijdrage geleverd aan het BIPT in het kader van deze openbare raadpleging: Belgacom, ISPA⁴, Mobistar, het *Platform telecom operators and service providers* en *Voice on the Net Coalition Europe* (VON).

---

¹ Vandaag bestaat geen definitie van de term OTT. Deze mededeling beoogt niet om een definitie te geven van deze termen.

² zie het strategisch plan van het BIPT 2014-2016, p. 12.

³ Zie het voorstel van de Europese Commissie van 11 september 2013 "*Regulation of the European Parliament and of the Council laying down measures concerning the European single market for electronic communications and to achieve a Connected Continent, and amending Directives 2002/20/EC, 2002/21/EC and 2002/22/EC and Regulations (EC) No 1211/2009 and (EU) N° 531/2012*". Op de dag van de publicatie van deze mededeling wordt deze verordening nog steeds besproken.

⁴ ISPA: Belgische vereniging van de leveranciers van internetdiensten.

3. Overzicht van de toepasselijke principes

3.1. De verplichting om aan het BIPT de verstrekking of doorverkoop van elektronische-communicatiediensten of -netwerken te melden

Artikel 9 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna de wet) bepaalt onder meer het volgende:

"§ 1. Het aanbieden of het doorverkopen in eigen naam en voor eigen rekening van elektronische-communicatiediensten of -netwerken kan, onverminderd de bepalingen van artikel 39, pas aangevat worden na een kennisgeving aan het Instituut die de volgende elementen bevat :

- 1° de naam, het adres, het BTW- en handelsregisternummer van de aanbieder of een vergelijkbaar identificatienummer dat deze gegevens op een rechtsgeldige manier bundelt ;*
- 2° de contactpersoon met het Instituut ;*
- 3° een bondige en precieze beschrijving van zijn dienst of netwerk ;*
- 4° de datum waarop de activiteiten vermoedelijk van start gaan.*

§ 2. Door de kennisgeving kan de betreffende operator elektronische-communicatiediensten of -netwerken aanbieden en kan hij zijn aanvragen laten behandelen om faciliteiten overeenkomstig de artikelen 25 tot 28 te installeren.

§ 3. Iedere operator brengt het Instituut op de hoogte van :

- 1° iedere wijziging aan de elementen vermeld in § 1, behoudens in de gevallen waarbij een identificatienummer werd meegedeeld dat de bedoelde gegevens op een rechtsgeldige manier bundelt;*
- 2° de voorziene stopzetting van zijn activiteiten. "*

Artikel 9, § 1, van de wet beoogt dus:

- het aanbieden of doorverkopen van elektronische-communicatien**etwerken**;
- het aanbieden of doorverkopen⁵ van elektronische-communicatied**iensten**; of
- het aanbieden of doorverkopen van elektronische-communicatien**etwerken en -diensten**.

Uit het voorgaande vloeit voort dat de kennisgeving aan het BIPT van het netwerk of van de dienst moet plaatsvinden alvorens het netwerk of de dienst wordt verstrekt of doorverkocht.

Artikel 2 van de wet bevat onder andere de volgende definities:

" 3° " elektronische communicatienetwerk " : de transmissiesystemen en, in voorkomend geval, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, waaronder netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satellietnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en

---

⁵ Artikel 9 van de wet vermeldt de doorverkoop van elektronische-communicatiediensten naast de verstrekking van elektronische-communicatiediensten terwijl er in de Europese richtlijnen inzake elektronische communicatie enkel sprake is van de verstrekking van elektronische-communicatiediensten. Toch moet worden beschouwd dat de doorverkoop van elektronische-communicatiediensten een manier is om deze diensten te verstrekken en dus dat de doorverloop van diensten ook onder het begrip valt van dienstverlening in de zin van de Europese richtlijnen.

mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voorzover zij worden gebruikt voor de transmissie van andere signalen dan radio-omroep- en televisiesignalen;

4° " aanbieden van een elektronische communicatienetwerk " : het bouwen, exploiteren, toezicht houden op of beschikbaar stellen van een elektronisch communicatienetwerk;

5° " elektronische communicatiedienst " : een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen, waaronder schakel- en routeringsverrichtingen, van signalen via elektronische communicatienetwerken, met uitzondering van (a) de diensten waarbij met behulp van elektronische communicatienetwerken en -diensten overgebrachte inhoud wordt geleverd of inhoudelijk wordt gecontroleerd, met uitzondering van (b) de diensten van de informatiemaatschappij zoals omschreven in artikel 2 van de wet van 11 maart 2003 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, die niet geheel of hoofdzakelijk bestaan uit het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken en met uitzondering van (c) radio-omroep en televisie. "

In sommige gevallen hebben verschillende tussenkomende partijen de verplichting om zich bij het BIPT te melden. Een persoon moet bijvoorbeeld aan het BIPT de levering van het elektronische-communicatienetwerk melden en een andere persoon de levering van de elektronische-communicatiedienst die wordt verstrekt op basis van het voormelde netwerk.

Indien een andere onderneming verscheidene types van elektronische-communicatiediensten of -netwerken wenst te verstrekken moet elk type van netwerk of dienst verstrekt of doorverkocht worden gemeld aan het BIPT. Deze verschillende kennisgevingen kunnen echter worden gehergroepeerd in één kennisgeving aan het BIPT. Uit paragraaf 3 van artikel 9 van de wet vloeit voort dat elke wijziging in de verstrekking of doorverkoop van de elektronische-communicatiedienst of het elektronische-communicatienetwerk (nieuwe dienst of netwerk of einde van de verstrekking of doorverkoop van een netwerk of een dienst) moet worden gemeld aan het BIPT.

Het BIPT is enkel bevoegd voor de elektronische-communicatienetwerken die aangelegd zijn in België en voor de elektronische-communicatiediensten die in België worden aangeboden of doorverkocht.

3.2. De vrijstellingen op de meldingsverplichting

Paragrafen 5 en 6 van artikel 9 van de wet luiden als volgt:

"§ 5. De in paragraaf 1 vermelde kennisgeving is niet vereist in geval van het aanbieden of doorverkopen van elektronische communicatienetwerken of diensten die het openbaar domein niet overschrijden.

§ 6. De in paragraaf 1 vermelde kennisgeving is niet vereist in geval van het aanbieden of doorverkopen van elektronische communicatiediensten of -netwerken uitsluitend aan een rechtspersoon waarin de aanbieder of doorverkoper een controlerend belang heeft of aan natuurlijke personen of rechtspersonen in het kader van een overeenkomst waarbij elektronische communicatiediensten of -netwerken louter ter ondersteuning en als bijkomstig ter beschikking worden gesteld. "

Een persoon die een van de vrijstellingen geniet van artikel 9, §§ 5 en 6 van de wet is dus niet verplicht om aan het BIPT de verstrekking van de betrokken elektronische-communicatiedienst

of het elektronische-communicatienetwerk te melden. Deze persoon mag dat evenwel vrijwillig doen⁶⁷.

3.3. De definitie van operator

Artikel 2, 11°, van de WEC definieert een "operator" als *"een persoon die onder de verplichting valt een kennisgeving te doen overeenkomstig artikel 9"*. Dat betekent dus dat een persoon die aan het BIPT de verstrekking of doorverkoop van een elektronische-communicatiedienst of een elektronische-communicatienetwerk moet melden conform artikel 9, § 1, van de wet, reeds operator is, ook al laat deze persoon na van deze kennisgeving aan het BIPT te doen. Het BIPT herinnert eraan dat het gebrek aan kennisgeving kan worden bestraft onder andere door het opleggen van administratieve boetes⁸.

Hierna zal de term "netwerkoperatoren" duiden op de personen die aan het BIPT de verstrekking of doorverkoop van een elektronische-communicatienetwerk moeten melden. Hierna zal de term "dienstverlener" duiden op de personen die aan het BIPT de verstrekking of doorverkoop van een elektronische-communicatiedienst moeten melden.

Personen die de vrijstellingen uit artikel 9, §§ 5 en 6, van de wet kunnen genieten en de intentie hebben om daar een beroep op te doen, zijn geen operatoren⁹ en zijn dus niet onderworpen aan de verplichtingen die worden opgelegd aan de operatoren.

De personen die elektronische-communicatiediensten of -netwerken verstrekken of doorverkopen die de vrijstellingen uit artikel 9, §§ 5 en 6, van de wet kunnen genieten maar die daar van afzien door vrijwillig de verstrekking of doorverkoop van netwerken of diensten aan het BIPT te melden, zijn daarentegen wel operatoren. Ze kunnen de rechten genieten die horen bij het statuut van operator maar moeten ook de verplichtingen ten laste van deze laatste naleven¹⁰.

3.4. Wat zijn de rechten en plichten verbonden aan het statuut van operator ?

De wet legt een reeks verplichtingen op ten laste van de operatoren maar geeft hen ook een bepaald aantal rechten. Deze mededeling beoogt niet om een samenvatting te geven van die verschillende rechten en verplichtingen. Toch blijkt uit de openbare raadpleging over het ontwerp van deze mededeling dat een dergelijke synthese bijzonder nuttig zou zijn voor de sector. Het BIPT wenst deze samenvatting toe te voegen bij een latere herziening van deze mededeling. Toch nodigt het BIPT de sector reeds uit om de volgende basiswetgeving alvast door te nemen:

---

⁶ Wetsontwerp houdende diverse bepalingen, amendement nr. 3 van de regering, *Parl. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 52 - 51/007, blz. 4-5.

⁷ In artikel 9 van de wet is er geen vrijstelling voor het occasionele aanbieden of doorverkopen van openbare elektronische-communicatienetwerken of -diensten (bijvoorbeeld het aanbieden van wifi tijdens grote evenementen), zodat zelfs in die gevallen een melding van de verstrekking of doorverkoop van de betrokken dienst of het betrokken netwerk aan het BIPT verplicht is.

⁸ Zie artikel 21 van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector.

⁹ Het is dus niet correct, in het licht van de wet, om te beschouwen dat deze personen private operatoren zijn. De wet maakt nergens gewag van het begrip van private of openbare operator maar enkel van het begrip operator.

¹⁰ Voormeld wetsontwerp.

- 1) De wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie.
- 2) De wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven;
- 3) De wet van 15 mei 2007 betreffende de bescherming van de consumenten inzake omroeptransmissie- en omroepdistributiediensten;
- 4) De wet van 30 maart 1995 betreffende de elektronische-communicatienetwerken en -diensten en de audiovisuele mediadiensten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad¹¹.

Het BIPT verwijst de personen die openbare wifi willen bieden naar de [brief](#) die het heeft gericht aan alle gemeenten van België waarin de rechten en plichten van de operatoren voor dat soort van activiteiten worden samengevat (het betreft voornamelijk verplichtingen inzake identificatie van de eindgebruikers, gegevensbewaring en samenwerking met de gerechtelijke autoriteiten en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten)¹².

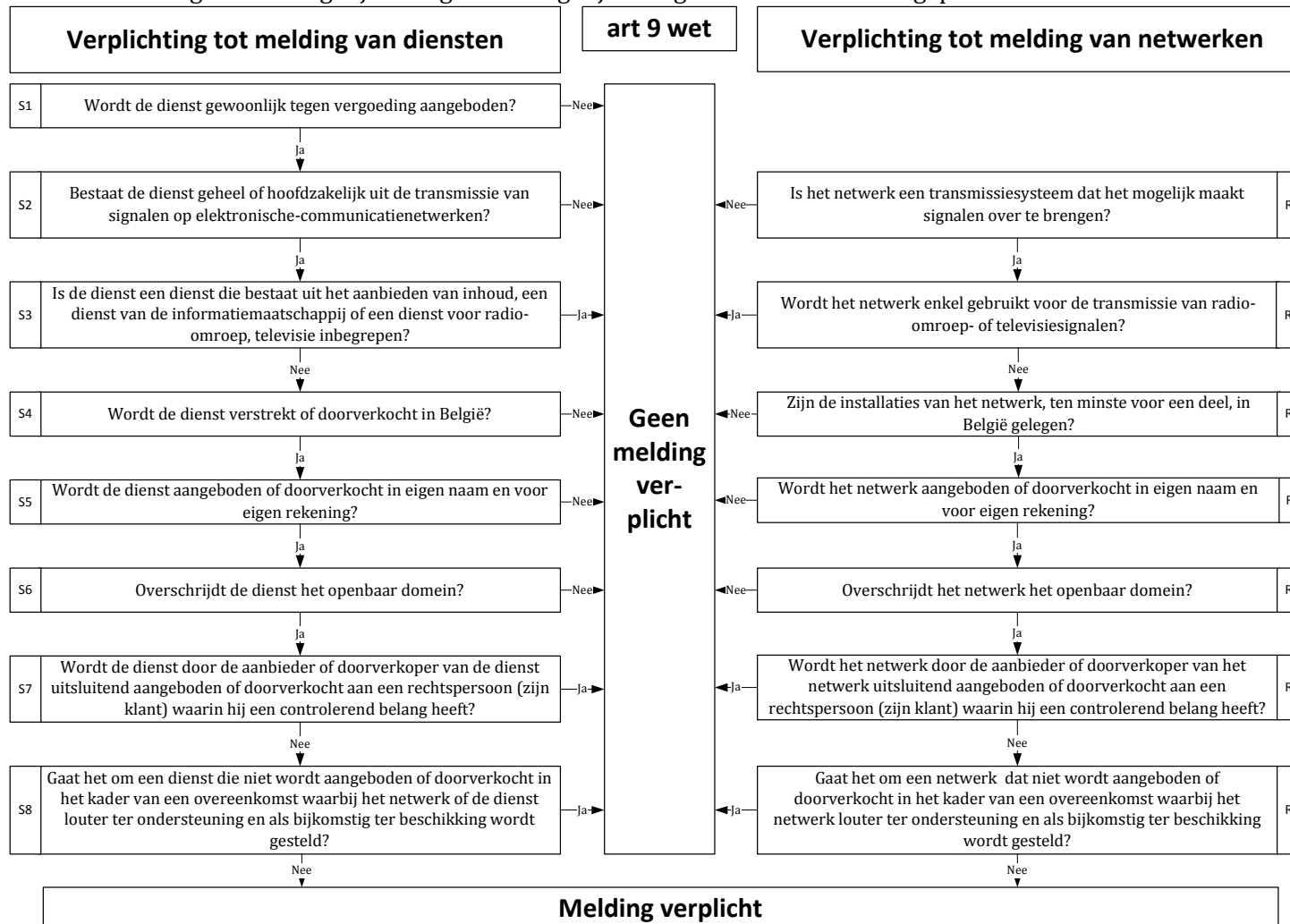
¹¹ Deze verschillende wetgevingen zijn beschikbaar op de website van het BIPT. Zie www.bipt.be»[Operatoren](#)»[Telecom](#)» [Geconsolideerde regelgeving](#)»[Nationaal kader](#)»[Basiswetgeving](#).

¹² Deze brief werd vertaald in een FAQ en kan worden gevonden op het volgende adres: www.bipt.be»[Operatoren](#)»[Telecom](#)»[Netwerken/Diensten](#)».

4. Verdieping van de principes

4.1. Schematische voorstelling voor uw begeleiding bij artikel 9, §§ 1, 5 en 6 van de wet

Op basis van de criteria vastgelegd in artikel 9, §§ 1, 5 en 6 van de wet, heeft het BIPT een reeks vragen gedefinieerd aan de hand waarvan kan worden bepaald of een kennisgeving aan het BIPT van de verstrekking of doorverkoop van een elektronische-communicatienetwerk en/of -dienst verplicht is. In het schema hieronder worden de vragen voor de netwerken tegenover de gelijkaardige of soortgelijke vragen voor de diensten geplaatst.

4.2. Uitleg en voorbeelden bij de kennisgeving van een "elektronische-communicatiedienst"

Dit deel herhaalt de vragen aangegeven in de kolom "verplichting tot kennisgeving van diensten" uit het schema in punt 4.1 en geeft bij elke vraag voorbeelden en uitleg.

S1. *Wordt de dienst gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden?*

Het antwoord is positief zodra er voor de dienst een directe of indirecte vergoeding wordt ontvangen:

- Een directe vergoeding veronderstelt dat de (eind)gebruiker rechtstreeks betaalt voor de elektronische-communicatiedienst (voorbeeld: de facturen die de operatoren versturen naar de consument).
- Een indirecte vergoeding impliceert dat de kosten van de elektronische-communicatiedienst indirect worden vergoed door de (eind)gebruiker van de dienst of worden gefinancierd door een andere persoon dan deze die de elektronische-communicatiedienst geniet. De bron van indirecte vergoeding kan bijvoorbeeld zijn:
  - o de consumptie in een café waar wifi wordt aangeboden;
  - o een reclamebanner.

Het BIPT onderzoekt of de elektronische-communicatiedienst globaal wordt vergoed. Het is dus van weinig belang dat de dienst in een specifiek geval niet wordt vergoed. Indien een klant zijn facturen bij zijn operator bijvoorbeeld niet betaalt of indien een bezoeker in een winkel die wifi aanbiedt niks koopt in de winkel.

Het feit dat de dienstenaanbieder een openbare instantie is, vormt geen belemmering voor het feit dat hij een operator is, op voorwaarde dat de voorwaarden inzake de hoedanigheid van aanbieder zijn vervuld (waaronder het criterium van een normaal tegen vergoeding verstrekte dienst).

Het concept van een "normaal tegen vergoeding" verstrekte dienst moet breed geïnterpreteerd worden. Een elektronische-communicatiedienst zal doorgaans tegen vergoeding worden verstrekt. Elektronische-communicatiediensten aangeboden in privé- of familiale kring zullen doorgaans niet tegen vergoeding verstrekte diensten zijn.

S2. *Bestaat de dienst geheel of hoofdzakelijk uit de transmissie van signalen op elektronische-communicatienetwerken?*

Telefonie en internettoegang zijn typische voorbeelden van diensten die gebaseerd zijn op de transmissie van signalen. De transmissie van telefonische communicatie, ongeacht de aard, via internet naar een nummer uit het nummeringsplan of via een nummer van het nummeringsplan werd altijd beschouwd als een transmissie van signaal.

Tal van opmerkingen van de bijdragers op de openbare raadpleging over het ontwerp van deze mededeling betreffen de inbeschouwingneming van "Over The Top"-spelers (OTT) in het kader van de toepassing van de wet en in het kader van een eventuele wijziging van het Europese reglementaire kader. Voor zover er onduidelijkheden zijn die moeten worden opgeklaard, meent het BIPT evenwel dat dit onderwerp vooreerst moet worden aangekaart op het niveau van het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie (BEREC) en van de Europese wetgeving.

Een ander voorbeeld van een dienst die bestaat uit het overbrengen van signalen zijn diensten geleverd door "connectivity providers". Een "connectivity provider" of "wireless access service provider" (WASP) is een bedrijf dat verbonden is met de sms-centrales van de operatoren om het transport van SMS/MMS te verzorgen tussen een aanbieder van inhoud en een eindgebruiker. Hiervoor moet een connectivity provider een vaste verbinding hebben naar de mobiele operatoren. Typische diensten zoals het transport van bulksms en premium rate-sms worden door deze actoren aangeboden. Dikwijls bieden deze bedrijven ook het transport van voice premium rate-diensten aan op basis van een vaste verbinding met één operator. De dienst van het transport verzekerd door dergelijke bedrijven houdt het overbrengen van signalen in.

S3. *Bestaat de dienst uit het aanbieden van inhoud (waaronder de uitoefening van inhoudelijke controle), een dienst van de informatiemaatschappij of een dienst voor radio-omroep, televisie inbegrepen?*

Het antwoord op deze vraag is positief in de volgende voorbeelden:

- elektronische kranten;
- het radio- of televisiedienstenaanbod;
- e-commerce;
- de beschikbaarstelling van opslagcapaciteit.

Om het onderscheid te maken tussen een dienst bestaand uit de levering van signalen en een dienst bestaande uit de levering van inhoud, is het ook nuttig om te refereren aan het arrest van het EHvJ van 7 november 2013 in de zaak *UPC Nederland BV c. Gemeente Hilversum* (C-518/11). We merken evenwel op dat de radio-omroepdiensten, met inbegrip van televisie, in Belgisch recht zijn uitgesloten van de definitie van een elektronische-communicatiedienst (zie artikel 2, 5°, van de wet).

In dat arrest heeft het EHvJ het volgende geoordeeld:

43 *"Indien de klanten van UPC een abonnement nemen om toegang te krijgen tot het door deze onderneming aangeboden basispakket via de kabel, impliceert zulks nog niet dat de activiteit van UPC, die bestaat in de uitzending van door de uitgevers van content – in casu de radio- en televisiezendings – geproduceerde programma's door deze te leveren tot aan het netwerkaansluitpunt in de woning van de abonnee, moet worden uitgesloten van het begrip „elektronische-communicatiedienst” in de zin van artikel 2, sub c, van de kaderrichtlijn en daarmee van de werkingssfeer van het NRK.*

44 *Uit hetgeen in de punten 36 tot en met 41 van het onderhavige arrest uiteen is gezet vloeit juist voort dat de levering van een basispakket via de kabel onder het begrip „elektronische-communicatiedienst” en dus onder de materiële werkingssfeer van het NRK valt voor zover die dienst het overbrengen van signalen op het kabeltelevisienetwerk omvat. "*

Uit dat arrest blijkt dat naast het aspect 'inhoud van de dienst', er ook een aspect 'transmissie van de inhoud' is, dat in deze zaak zou worden verwezenlijkt door de transmissie van signalen via elektronische-communicatienetwerken¹³.

---

¹³ Zie ook Brussel (18e Kamer), 4 september 2012, R.G. 2011/AR/2289, p. 47, beschikbaar op www.bipt.be.

S4. *Wordt de dienst verstrekt of doorverkocht in België?*

Een operator met hoofdzetel in België, maar die geen elektronische-communicatiedienst op Belgische bodem aanbiedt, moet zich niet melden als operator in België. Het BIPT herinnert eraan dat een operator waarvan de hoofdzetel niet in België ligt en die een dienst aanbiedt die beschikbaar is op Belgische bodem, zich moet melden als operator¹⁴, zelfs wanneer het contract met de eindgebruiker in het buitenland is gesloten of via het internet.

In het geval van een roamingaanbod buiten België dat beschikbaar is voor de klanten van een Belgische operator, moet de roamingmaatschappij zich in België niet aanmelden als operator aangezien de dienst zelf niet beschikbaar is op Belgisch grondgebied. Wanneer een andere maatschappij daarentegen een roamingdienst biedt aan de klanten van buitenlandse operatoren op Belgisch grondgebied, dient deze zich aan te melden als operator van elektronische-communicatiediensten. Hierbij is het criterium dus of de dienst al dan niet in België wordt aangeboden (waar de Belgische wet en dus de kennisgevingsverplichting van toepassing is), ongeacht de plaats waar het contract werd gesloten.

S5. *Wordt de dienst aangeboden of doorverkocht in eigen naam en voor eigen rekening?*

Onder "eigen naam" moet worden verstaan onder zijn naam of onder een van zijn merken. In sommige gevallen ziet de eindgebruiker van de dienst verscheidene namen verschijnen in het kader van de dienstverlening (bijvoorbeeld voor een wifiaanbod de naam van een gemeente en verschillende private maatschappijen). Dan rijst de vraag wie de operator van de elektronische-communicatiedienst is. Het BIPT herhaalt dat de operator in een dergelijk geval de natuurlijke of rechtspersoon is die juridisch aansprakelijk is voor de verstrekking van de elektronische-communicatiedienst¹⁵.

Het is dus met die persoon dat de (eind)gebruiker (eventueel stilzwijgend) het contract voor de verstrekking of doorverkoop van elektronische-communicatiediensten sluit. Of het zijn zijn algemene voorwaarden die de eindgebruiker moet aanvaarden om toegang te krijgen tot een draadloos internetnetwerk (in het algemeen wifi geheten).

Het BIPT raadt aan om expliciet in de contractuele documentatie (bijvoorbeeld in de algemene voorwaarden voor het gebruik van wifi) aan te geven wie de verantwoordelijke is voor de verstrekking van de elektronische-communicatiedienst.

S6. *Overschrijdt de dienst het openbaar domein?*

Het begrip openbaar domein omvat in ieder geval de openbare weg. Bijgevolg en ter illustratie moet een gemeente of een vereniging van handelaars die permanent of tijdelijk draadloze internettoegang (wifi) zou aanbieden op de openbare weg zich bij het BIPT melden als operator.

De volgende zaken worden niet als deel van het openbare domein beschouwd voor de toepassing van de wet en kunnen dan ook vrijstelling genieten krachtens artikel 9, § 5, van de wet, bijvoorbeeld:

---

¹⁴ EHvJ, 30 april 2014 (*UPC DTH Sàrl c. Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese*), C-475/12, nr. 106.

¹⁵ Het doet er weinig toe dat deze persoon zelf niet instaat voor de gehele of gedeeltelijke verstrekking van de elektronische-communicatiedienst op technisch vlak (zie de situatie van de MVNOs en het voormelde arrest, nr. 43).

- hotels;
- cafés, restaurants, met inbegrip van de bijbehorende terrassen;
- winkelcentra (we beogen hier de binnenkant van de gebouwen van winkelcentra en niet de aangrenzende straten);
- de open parking van een onderneming;
- rusthuizen;
- de autobussen, treinen, auto's en taxi's.

Soms wordt in de praktijk vastgesteld dat het uitgezonden signaal in het kader van de verstrekking van wifi tot op het openbare domein komt (bijvoorbeeld op straat). Een persoon die de vrijstelling geniet krachtens artikel 9, § 5, van de wet, moet, om deze vrijstelling te kunnen blijven genieten, ervoor zorgen dat de wifidienst niet vrij kan worden gebruikt vanaf het openbare domein. Dat kan worden verwezenlijkt aan de hand van technische oplossingen (bijvoorbeeld door het vermogen van de hotspot aan te passen) of door een wachtwoord in te voeren dat geregeld wordt gewijzigd.

Overigens werd artikel 9, § 5, van de WEC niet opgesteld voor de operatoren. Bovendien heeft de wetgever het aanbieden of het doorverkopen door een operator in zijn eigen naam van een dienst of netwerk voor elektronische communicatie op privédomein of binnen de privé-eigendom van een derde (bijvoorbeeld het aanbieden van wifi door een operator in een bank of winkelcentrum) niet willen onttrekken aan de toepassing van de wet. Het BIPT beschouwt dus dat een operator enkel een beroep kan doen op artikel 9, § 5, van de wet wanneer hij zich in dezelfde situatie bevindt als de personen die de vrijstelling kunnen genieten waarin artikel 9, § 5, van de wet, voorziet. Bijgevolg kan artikel 9, § 5, van de wet, van toepassing zijn op een elektronische-communicatiedienst (bijvoorbeeld draadloze internettoegang) aangeboden door een operator in zijn eigen lokalen (bijvoorbeeld in de gebouwen van een operator of in zijn verkooppunten)¹⁶.

S7. Wordt de dienst door de aanbieder of doorverkoper van de dienst uitsluitend aangeboden of doorverkocht aan een rechtspersoon (zijn klant) waarin hij een controlerend belang heeft?

Het antwoord op de vraag is positief voor bijvoorbeeld de elektronische-communicatiediensten of -netwerken verstrekt in de context van een financiële groep, met name een moedermaatschappij aan haar dochteronderneming(en).¹⁷

S8. Gaat het om een dienst die niet wordt aangeboden of doorverkocht in het kader van een overeenkomst waarbij de dienst louter ter ondersteuning en als bijkomstig ter beschikking wordt gesteld?

In dat geval moet men een overeenkomst tussen de twee partijen hebben, waarvan het hoofddoel niet bestaat in het aanbieden van de dienst voor elektronische communicatie.

Het antwoord op de vraag is positief, bijvoorbeeld voor:

---

¹⁶ Zo handelt een operator, volgens het BIPT, niet als operator wanneer hij wifi aanbiedt buiten het openbare domein tijdens een evenement dat hij organiseert om zijn activiteiten te promoten (bijvoorbeeld een operator die een persconferentie zou houden om een nieuw product aan te kondigen). Alle andere ondernemingen zouden immers hetzelfde kunnen doen. De situatie is evenwel anders wanneer een operator een evenement sponsort door een elektronische-communicatiedienst aan te bieden.

¹⁷ *Parl. st.*, Kamer, nr. 51-2518/007, pp. 3-4.

- "elektronische-communicatiediensten en -netwerken die aangeboden worden in het kader van een samenwerkingsverband tussen een groep van zelfstandigen, bijvoorbeeld een groepspraktijk of een associatie van advocaten."¹⁸
- "Voorbeelden daarvan zijn netwerken of diensten bestemd voor gebruik door leden van een groep van ondernemingen of van een coöperatieve vennootschap, netwerken voor de afhandeling van schadevorderingen tussen (her)verzekeraars, beveiligde netwerken voor de uitwisseling van financiële informatie, een netwerk van een universiteit en de verbonden organisaties, een bank en haar zelfstandige agenten, ondernemingen die hun IT-activiteiten onderbrengen in een aparte vennootschap."¹⁹

4.3. Uitleg en voorbeelden bij de kennisgeving van een "elektronische-communicatienetwerk"

Dit deel herhaalt de vragen aangegeven in de kolom "verplichting tot kennisgeving van netwerken" uit het schema in punt 4.1 en geeft bij elke vraag voorbeelden en uitleg.

- R1. *Is het netwerk een transmissiesysteem dat het mogelijk maakt signalen over te brengen?*

De architectuur kan bijvoorbeeld berusten op kabels (koper of glasvezel), radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satellietnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele terrestrische netwerken en elektriciteitsnetten.

- R2. *Wordt het netwerk enkel gebruikt voor de transmissie van radio-omroep- of televisiesignalen?*

Zodra een netwerk wordt gebruikt voor de transmissie van andere signalen dan voor radio- en televisieomroep, is het antwoord op de vraag negatief.

- R3. *Zijn de installaties van het netwerk, ten minste voor een deel, in België gelegen?*

Een operator met hoofdzetel in België, maar die geen netwerk of deel van een netwerk op Belgische bodem zou bezitten, moet zich niet melden als operator van elektronische-communicatienetwerken in België. Voorbeeld: een aanbieder van een dienst voor satelliettelefonie die niet over apparatuur (zoals grondstations) beschikt in België, moet zich niet melden als netwerkoperator, omdat zijn netwerk zich in de ruimte bevindt, wat buiten het Belgische rechtsgebied valt.

Netwerkoperatoren zullen aandacht hebben voor het feit dat een kennisgeving in België als operator van een elektronische-communicatiedienst verplicht is zodra de dienst wordt verstrekt op Belgisch grondgebied²⁰.

- R4. *Wordt het netwerk aangeboden of doorverkocht in eigen naam en voor eigen rekening?*

Onder "eigen naam" moet worden verstaan onder zijn naam of onder een van zijn merken. In sommige gevallen ziet de eindgebruiker van het netwerk verscheidene namen verschijnen

---

¹⁸ Parl. st, Kamer, nr. 51-2518/007, pp. 3-4.

¹⁹ Parl. st, Kamer, nr. 51-2873/002, pp. 1-2.

²⁰ EHvJ, 30 april 2014 (*UPC DTH Sàrl c. Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnök-helyettese*), C-475/12, nr. 106.

betreffende de verstrekking van het netwerk. Dan rijst de vraag wie de operator van het elektronische-communicatienetwerk is. Het BIPT herhaalt dat de operator in een dergelijk geval de natuurlijke of rechtspersoon is die juridisch aansprakelijk is voor de verstrekking van het elektronische-communicatienetwerk.

Het is dus met die persoon dat het contract voor verstrekking van het elektronische-communicatienetwerk (eventueel stilzwijgend) wordt gesloten. Of het zijn zijn algemene voorwaarden die de eindgebruiker moet aanvaarden om toegang te krijgen tot een draadloos internetnetwerk (in het algemeen wifi geheten).

Het BIPT raadt aan om expliciet in de contractuele documentatie (bijvoorbeeld in de algemene voorwaarden voor het gebruik van wifi) aan te geven wie de verantwoordelijke is voor de verstrekking van het elektronische-communicatienetwerk.

R5. *Overschrijdt het netwerk het openbaar domein?*

Het begrip openbaar domein omvat in ieder geval de openbare weg. Bijgevolg en ter illustratie moet een gemeente of een vereniging van handelaars die permanent of tijdelijk een draadloze internettoegang (wifi) zou aanbieden op de openbare weg zich bij het BIPT melden als operator.

De volgende zaken worden niet als deel van het openbaar domein beschouwd voor de toepassing van de wet en kunnen dan ook vrijstelling genieten krachtens artikel 9, § 5, van de wet, bijvoorbeeld:

- hotels;
- cafés, restaurants, met inbegrip van de bijbehorende terrassen;
- winkelcentra (we beogen hier de binnenkant van de gebouwen van winkelcentra en niet de aangrenzende straten);
- de open parking van een onderneming;
- rusthuizen;
- de autobussen, treinen, auto's en taxi's.

Bovendien heeft de wetgever het aanbieden of het doorverkopen door een operator in zijn eigen naam van een netwerk voor elektronische communicatie op privédomein of binnen de privé-eigendom van een derde (bijvoorbeeld het aanbieden van wifi in een bank of winkelcentrum) niet willen onttrekken aan de toepassing van de wet²¹.

R6. *Wordt het netwerk door de aanbieder of doorverkoper van het netwerk uitsluitend aangeboden of doorverkocht aan een rechtspersoon (zijn klant) waarin hij een controlerend belang heeft?*

Het antwoord op de vraag is positief voor bijvoorbeeld "de elektronische-communicatiediensten of -netwerken verstrekt in de context van een financiële groep, met name een moedermaatschappij aan haar dochteronderneming(en)".²²

R7. *Gaat het om een netwerk dat niet wordt aangeboden of doorverkocht in het kader van een overeenkomst waarbij het netwerk louter ter ondersteuning en als bijkomstig ter beschikking wordt gesteld?*

---

²¹ Artikel 9, § 5, van de wet, kan evenwel van toepassing zijn op een elektronische-communicatienetwerk (bijvoorbeeld draadloze internettoegang) aangeboden door een operator in zijn eigen lokalen.

²² Parl. st, Kamer, nr. 51-2518/007, pp. 3-4.

In dat geval moet men een overeenkomst tussen de twee partijen hebben, waarvan het hoofddoel niet bestaat in het aanbieden van het netwerk voor elektronische communicatie.

Het antwoord op de vraag is positief, bijvoorbeeld voor:

- *"elektronische-communicatiediensten en -netwerken die aangeboden worden in het kader van een samenwerkingsverband tussen een groep van zelfstandigen, bijvoorbeeld een groepspraktijk of een associatie van advocaten."*²³
*"Voorbeelden daarvan zijn netwerken of diensten bestemd voor gebruik door leden van een groep van ondernemingen of van een coöperatieve vennootschap, netwerken voor de afhandeling van schadevorderingen tussen (her)verzekeraars, beveiligde netwerken voor de uitwisseling van financiële informatie, een netwerk van een universiteit en de verbonden organisaties, een bank en haar zelfstandige agenten, ondernemingen die hun IT-activiteiten onderbrengen in een aparte vennootschap."*²⁴

---

²³ *Parl. st.*, Kamer, nr. 51-2518/007, pp. 3-4.

²⁴ *Parl. st.*, Kamer, nr. 51-2873/002, pp. 1-2.